

něwinošte Jehnjatko. Tu žana Móz a Šwyl-
nosz neje. Pšchetoz tehodla wišy won tudy,
so by tu Šmercz čerpil.

Jako da njett ton Sakon se šwosim ne-
prawym Šsudzenjom nadnim šwoje žyle
Prawo a Móz šhubil je, ton Rječ teho
Šwjeta pšes Rječ satamany a wutupe-
ny, ta Šmercz, kiž na tej žylej čłowskej
Schlachzi šurowje knežesche, pšes jeho
Šmercz skazena a sanicžena bje, a ton šchi-
žowany Křystus njett w Rowi ležesche, a
nichts žane Myšlje, wele mene Nadžiju aby
Troscht nemjejesche, so budze sašo horješta-
nyč: Raj, da šžylej Móz a Krasnoszju šo
sašo tej Šmercz wutorne (kajž wašch a
Lubosž Jutrowniczku do Wolje šlyšchala
je) a wošme, kajž šwjaty Duch praji, to
Jastwo jate. To je, won šlemi Šzertej,
Sakonej, Rječej a Šmercz tu Móz, a wo-
šme jim to Kneštvo, so Šzert tym Kšeszi-
janam wjazy škodžič, Rječ jich wjazy na-
strožecž, a Šmercz wjazy nadnimi knežič
nemože.

Tehodla wobroczi šo to tudy šhitko džiw-
nje. Ton Šzert je naš predy tak wodzil a re-
gjerował, so šmy, we jeho Šchrykach jeczi,
šhitko šej myšlicž, rycžecž a činicž dyrbeli
po jeho Woli. Ktemu bje nam ton Sakon
napschecziwo, šjewi nam ton Rječ, pšchetoz
won je tych Rječow Móz, so ton Rječ nad-
nami knežesche, a naš tej Šmercz poda, kiž
naš šchifich požrje a wutupi.

Šošame, traschne a kiž šnešenju neje,
Jastwo, kotremuž tola nichts čeknyč nemo-
že, dyrbi da wječnje jate byčž, kajž ton 68.
Psaln wešelje špšewa: Křystus je do
Woškoszje špik, a je to Jastwo ja-
te wedł. To je, won je najpredy temu Šzer-
tej, kiž Bob a Šjershta teho Šwjeta je, tu
Rowu rošteptal, jemu jeho Móz wšal, jeho
jateho wedł, šwjasał, a kajž šw. Pjetr praji,
Šmecžami teje Šžiemnoszje šHeli

šastorcžik, so dale se šwosimi Žandželemě
tym, kiž do Křystuša wjerja, do Wječnoszje
wjazy škodžič nemože. A hačž runje nje-
wny je, a žalošnje haruje, a wokolo šo kuša,
kajž njedže šly a torhazy Šmecžasnik: da šchaf
tola ničzo wjazy nemože, hačž jeno naš tro-
chu nastrožecž, a bojasnych ščinicž. Ale nam
dale Šchodu činicž, je jemu našch šuby
šnes a Šbožnik Křystus šakasał, kotrehož
Žaty won je, a wot kotrehož won wustorcže-
ny, šudženy a satamany je.

Tehodla nima won žaneho Džjela na-
dnami, nemože tež nant niz jeno nješcto
činicž, ale čim bole won na naš Kšeszi-
now šaka, čim šedžbliwischich won naš šči-
ni, so my we Božim Ššłowi pytamy, šo
š Křystušej, jako knaschemu Dobycžerj, kiž
je Hadej Rowu rošteptal, čim šwšernišcho
modlimy, a šo jeho Šchuzej poručimy, dy
bychmy hewak, dy by ton Šzert tak šurowy
a njewny nebył, drudy secher a šjeni byli.
Dokelž pak ton Špšeczel žaneho Mjera
nam neda, ani wotpoczowacz nemože, da či-
ni naš to šedžbliwych, šbudliwych a troscht-
nych.

Nunse kajž pak ton Šzert nepschestane, hačž
runje wot našeho Wodžerja jaty a šwja-
sany je, tych Kšeszijanow, tola pak beš jich
Šchody, hačž šich Wuzitku špytowacz a ru-
džičž; tak nepschestane tež ton Sakon (du-
chomnje šrosemeny) ton Rječ šjewicž, a ton-
šamy nemožnje jara wulki činicž, pšes
čžož won Mjewa nacžini, to je, naš wobšfor-
ži, nastroža jako Pšestuperjow teho Sa-
konja. Pšchetoz won niz jeno to wot naš
žada, so bychmy šwobnkach čekne a potšwe
Žiwenje wedli, a te Škutki, kotrež pšchifaze,
niz tak lochžy prejčž činili, ale won tež šebi
prawu, hotowu, polnu, šnuzkomnu a šwobn-
komnu Pošlušnosž žada, so dyrbiny Wo-
ha šžylej Wutrobu a našeho Blišcheho ja-
to šami šo lubowacz.